

CONTAMINACIÓ ACÚSTICA PROVINENT D'ANIMALS

En relació amb la consulta sobre el control de la contaminació acústica provinent d'animals, pel Servei d'Assessorament Municipal de la Direcció General d'Administració Local, s'emet l'informe següent:

ANTECEDENTS

De l'escrit del secretari es desprenen els següents:

I. Una veïna posseeix en la seua parcel·la, situada en el nucli urbà, diverses gallines i galls, i s'indica en l'escrit del secretari que en el municipi, com en altres pobles xicotets de zones rurals, és pràctica relativament corrent la tinença d'aquest tipus d'animals (gallines, conills o cavalls) en parcel·les urbanes.

II. Els galls ocasionen problemes de sorolls ja que canten tots els dies a l'alba, i s'ha plantejat per un veí una queixa a l'Ajuntament i se li exigeix la imposició de sancions.

III. L'Ajuntament no té ordenances que establisquen limitacions quant a la tinença d'aquest tipus d'animals en el nucli urbà, així com d'ordenances que regulen les emissions acústiques procedents d'activitats domèstiques, o sorolls produïts per les persones o els animals en general.

CONSIDERACIONS JURÍDIQUES

En virtut dels articles 149,1,16a i 23 de la Constitució, correspon a l'Estat la competència en matèria de bases i coordinació de la sanitat i de protecció del medi ambient.

En l'àmbit estatal està vigent la Llei 37/2003, de 17 de novembre, del Soroll, que si bé en l'article 6 disposa que correspon als ajuntaments aprovar ordenances en relació amb les matèries objecte d'aquesta llei no hem d'oblidar que en l'article 28, al tipificar infraccions, disposa que ho fa "sense perjudici de les infraccions que puguem establir les comunitats autònomes i els ajuntaments."

En aquest sentit la Llei 7/2002, de 3 de desembre, de la Generalitat Valenciana, de

Protecció contra la Contaminació Acústica, en l'article 3 disposa:

“La present llei serà aplicable a la Comunitat Valenciana a les activitats, els comportaments, les instal·lacions, els mitjans de transport i les màquines que en el seu funcionament, ús o exercici produïsquen sorolls o vibracions que puguen causar molèsties a les persones, generar riscos per a la seua salut o benestar o deteriorar la qualitat del medi ambient.”

L'article 47 de la Llei 7/2002, estableix:

“1. La generació de sorolls i vibracions produïts per l'activitat directa de les persones, els animals domèstics i els aparells domèstics o musicals en la via pública, espais públics i en l'interior dels edificis haurà de mantindre's dins dels límits que exigeix la convivència ciutadana i la present llei.

2. La nocturnitat dels fets es preveurà a fi de tipificar la infracció que poguera considerar-se comesa i graduar la sanció que resultara imposable.”

Quant als límits dins dels quals s'han de mantindre els sorolls produïts per persones, animals i aparells, l'article 11 de l'esmentada Llei 7/2002 disposa: “cap font sonora podrà emetre o transmetre nivells de soroll i vibracions superiors als límits establits en el present títol.”

Els articles 12 i 13 de la Llei 7/2002, regulen els nivells sonors en l'ambient exterior i interior, en els termes següents:

Article 12

“1. Cap activitat o instal·lació transmetrà a l'ambient exterior nivells sonors de recepció superiors als indicats en la taula 1 de l'annex II en funció de l'ús dominant de la zona. Reglamentàriament s'establirà el procediment d'avaluació d'aquests nivells.

2. En l'ambient exterior, serà un objectiu de qualitat que no se superen els nivells sonors de recepció, expressats com a nivell sonor continu equivalent LA, eq, T, que en funció de l'ús dominant de cada zona s'estableixen en la taula 1 de l'annex II.

3. En aquells casos en què la zona d'ubicació de l'activitat o instal·lació no corresponga a cap de les establides en la dita taula, s'aplicarà la més pròxima per raons d'analogia funcional o equivalent necessitat de protecció acústica.

4. En aquelles zones d'ús dominant terciari, en les quals estiga permès l'ús residencial, s'aplicaran els nivells corresponents a aquest últim.”

Article 13

“1. Cap activitat o instal·lació transmetrà a l'interior dels locals pròxims o contigus nivells sonors superiors als límits establits en la taula 2 de l'annex II.

2. Els nivells anteriors s'aplicaran així mateix als locals o usos no mencionats, atenent a raons d'analogia funcional o d'equivalent protecció acústica.”

Les taules 1 i 2 de l'annex II de la llei arpleguen els nivells següents:

Taula 1. Nivells de recepció externs

Ús dominant	Nivell sonor dB(A)	
	Dia	Nit
Sanitari i docent	45	35
Residencial	55	45
Terciari	65	55
Industrial	70	60

Taula 2. Nivells de recepció interns

Ús	Locals	Nivell sonor dB(A)	
		Dia	Nit
Sanitari	Zones comunes	50	40
	Estances	45	30
	Dormitoris	30	25
	Peces habitables (excepte cuines)	40	30
Residencial	Corredors, lavabos, cuina	45	35
	Zones comunes edifici	50	40
	Aules	40	30
Docent	Sales de lectura	35	30
	Sales de concert	30	30
	Biblioteques	35	35
Cultural	Museus	40	40
	Exposicions	40	40
	Cines	30	30
	Teatres	30	30
Recreatiu	Bingos i sales de joc	40	40
	Hostaleria	45	45
Comercial	Bars i establiments comercials	45	45
Administratiu i oficines	Despatxos professionals	40	40
	Oficines	45	45

S'ha de tindre en compte que de conformitat amb l'article 7.3 de la Llei 7/2002:

“Als efectes de la present llei, s'entendrà per «dia» o horari diürn el comprés entre les 08.00 i les 22.00 hores, i per «nit» o horari nocturn qualsevol interval comprés entre les 22.00 i les 08.00 hores de l'endemà.”

En l'article 55 es tipifica com a infracció superar els límits sonors establits, i es pot qualificar la infracció de lleu, greu o molt greu en funció del nombre de decibels en què se superen els límits establits en les taules 1 i 2 de l'annex II i en l'article 57 estan les sancions previstes corresponents.

Per tant, sí que hi ha en la llei autonòmica, la Llei 7/2002, de 3 de desembre, de la Generalitat Valenciana, de Protecció contra la Contaminació Acústica, una tipificació d'infraccions i sancions en matèria de sorolls, per la qual cosa s'ha de procedir a girar visita d'inspecció als efectes de realitzar el mesurament dels nivells d'emissió de sorolls

que permeten determinar exactament si les emissions sonores causades pels galls s'adeqüen als mandats normatius de l'esmentada llei, atés que de conformitat amb l'article 54.2 de la llei els alcaldes poden ordenar la pràctica de visites d'inspecció o mesures de vigilància respecte de les activitats sotmeses a la llei, a fi de comprovar la seua adequació a les prescripcions normatives o de les corresponents autoritzacions o llicències.

En cas de superar-se els límits establits, l'article 57 de la llei atribueix la competència per a acordar la iniciació del procediment sancionador als alcaldes i, subsidiàriament, al conseller competent per raó de la matèria, i la competència per a la imposició de les sancions correspon als alcaldes quan la quantia no excedisca de 6.000 euros i al conseller competent en la matèria quan la quantia excedisca de 6.000 euros.

Quant a la forma de realitzar els mesuraments cal estar a l'article 10.1 de la llei que disposa: "els mesuraments de nivells sonors es realitzaran utilitzant sonòmetres, sonòmetres integradors - promediadors i calibradors sonors que complisquen la normativa vigent reguladora del control metrològic de l'estat sobre els instruments destinats a mesurar nivells de so audible. També cal tindre en compte que l'article 8 de la llei remet a un reglament la determinació dels procediments de mesurament i d'avaluació de nivells sonors havent-se aprovat respecte d'això el Decret 104/2006, de 14 de juliol, del Consell, de planificació i gestió en matèria de contaminació acústica.

I quant al procediment sancionador caldria estar al que estableix la Llei 39/2015, de Procediment Administratiu Comú de les Administracions Públiques.

En relació amb la problemàtica plantejada no hem d'oblidar que els Tribunals de Justícia declaren amb reiteració que les molèsties acústiques per damunt dels límits legals incideixen perniciosament sobre el dret fonamental a la inviolabilitat del domicili (art. 18.1 de la Constitució Espanyola) i els drets constitucionals a la protecció de la salut (art. 43), a un medi ambient adequat (art. 45) i a un habitatge digne (art. 47), pel que, resulta totalment ineludible la seua ferma protecció per part dels poders públics.

Així mateix l'article 17. 2 de l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana disposa: "tota persona té dret a gaudir d'una vida i un medi ambient segur, sa i ecològicament equilibrat", per la qual cosa hauria de tramitar-se l'expedient oportú en els termes exposats ja que el contrari podria generar responsabilitat patrimonial de l'Administració tal com s'ha reconegut per multitud de sentències dels Tribunals Superiors de Justícia, el Tribunal Suprem, i, fins i tot, el Tribunal Constitucional i el Tribunal Europeu de Drets Humans.

Sense perjuí de la possibilitat d'actuació municipal que s'ha exposat anteriorment és cert que resultaria convenient la regulació, a través d'una ordenança, d'acord amb el que preveu l'article 49 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, Reguladora de les Bases del Règim Local, del control de la tinença d'animals tenint en compte que no pareixen inclosos dins de l'àmbit d'aplicació de la Llei 4/1994, de 8 de juliol, de la Generalitat Valenciana, sobre protecció dels animals de companyia, galls i gallines o conills (en la seua accepció "d'animals de granja") i els cavalls (que tenen la seua pròpia regulació específica). En aquest sentit la Llei 4/1994, de 8 de juliol, de la Generalitat Valenciana, sobre protecció dels animals de companyia, en l'article segon estableix:

- a) Són animals de companyia els que es crien i reproduïxen amb la finalitat de viure amb les persones, amb fins educatius, socials o lúdics, sense cap activitat lucrativa.
- b) Aquesta llei serà aplicable a tots els artròpodes, amfibis, peixos, rèptils, aus i

mamífers de companyia la comercialització o la tinença dels quals no estiga prohibida per la normativa vigent. Especialment serà aplicable a les subespècies i varietats de gossos (Canis familiaris) i gats (Felis catus).

c) Queden exclosos de l'aplicació d'aquesta llei els animals d'experimentació la protecció dels quals estiga regulada per les lleis espanyoles o les normes comunitàries, i els que es crien per a obtenir treball, carn, pell o algun altre producte útil a l'home.

d) Quan s'use el vocable animal, al llarg dels diferents articles d'aquesta llei, s'entendrà referit exclusivament als animals de companyia a què al·ludeix l'apartat b) d'aquest article, sempre que no s'indique expressament a altres animals.”

CONCLUSIONS

L'activitat descrita, de molèsties causades per les emissions acústiques procedents d'animals, entraria dins de l'àmbit d'aplicació de la Llei 7/2002, de 3 de desembre, de la Generalitat Valenciana, de Protecció contra la Contaminació Acústica, pel que a la vista de la denúncia presentada l'Ajuntament haurà de procedir a incoació d'un procediment dels previstos en aquesta norma per a comprovar si les dites emissions superen els límits previstos en aquesta. En cas de ser així s'hauria d'incoar el procediment sancionador previst a l'efecte.